कुतोममैवनियोगस्तत्राह ॥ अवध्यमिति ॥ २२॥ २३ ॥ रौद्रेण कृत्याकृत्यविचारशून्येन ॥ वधार्थं वधप्रार्थनार्थं ॥ २४॥ २५ ॥ वधायेति ॥ नृणांलोकेइत्यस्य अवतरि
तुमितिशेषः ॥ २६ ॥ धर्मसंहितान् धर्मसहितानित्यर्थः ॥ धर्मसंहितमितिवापाठः ॥ २७॥ २८॥ हत्वेति ॥ हत्वा वत्स्यामीतियोजना ॥ २९ ॥ ३० ॥मानुष्येइति॥ मनु
ष्यलोकेयथादेवैराज्ञप्तं तथाआत्मनःजन्मभूमिं चिंतयामास योग्यत्वेनविचारयामास ॥ ततः विचारानंतरं॥ ३१ ॥ रोचयामास ऐच्छत्॥ स्तुतिभिस्तुष्टुवुः ॥ ३२ ॥ स्तु

अवध्यंदैवतैर्विष्णोसमरेजहिरावणं॥ सहिदेवान्सगंधर्वान्सिद्धांश्चऋपिसत्तमान्॥ २२॥ राक्षसोरावणोमूर्खोवीर्योद्रेकेणबाधते॥
ऋपयश्चततस्तेनगंधर्वाप्सरसस्तथा॥ २३॥ क्रीडंतोनंदनवनेरौद्रेणविनिपातिताः॥ वधार्थंवयमायातास्तस्यवैमुनिभिःसह॥ २४॥
सिद्धगंधर्वयक्षाश्चततस्त्वांशरणंगताः॥ त्वंगतिःपरमादेवसर्वेपांनःपरंतप॥ २५॥ वधायदेवशत्रूणांनृणांलोकेमनःकुरु॥ एवंस्तुत
स्तुदेवेशोविष्णुस्त्रिदशपुंगवः॥ २६॥ पितामहपुरोगांस्तान्सर्वलोकनमस्कृतः॥ अब्रवीत्रिदशान्सर्वान्समेतान्धर्मसंहितान्॥ २७॥
भयंत्यजतभद्रंवोहितार्थंयुधिरावणं॥ सपुत्रपौत्रंसामात्यंसमंत्रिज्ञातिबांधवं॥ २८॥ हत्वाक्रूरंदुराधर्पंदेवर्पीणांभयावहं॥ दशवर्पस
हस्राणिदशवर्पशतानिच॥ २९॥ वत्स्यामिमानुपेलोकेपालयन्पृथिवीमिमां॥ एवंदत्वावरंदेवोदेवानांविष्णुरात्मवान्॥ ३०॥ मानु
ष्येचिंतयामासजन्मभूमिमथात्मनः॥ ततःपद्मपलाशाक्षःकृत्वात्मानंचतुर्विधं॥ ३१॥ पितरंरोचयामासतदादशरथंनृपं॥ ततोदेवर्पि
गंधर्वाःसरुद्राःसाप्सरोगणाः॥ स्तुतिभिर्दिव्यरूपाभिस्तुष्टुवुर्मधुसूदनं॥ ३२॥ तमुद्धतंरावणमुग्रतेजसंप्रवृद्धदर्पंत्रिदशेश्वरद्विपं॥
विरावणंसाधुतपस्विकंटकंतपस्विनामुद्धरतंभयावहं॥ ३३॥ त्वाच यदूचुस्तदाह ॥ तमिति ॥ रावणंउद्धर समूलमुन्मूलय ॥ विराव

णं विशेषेणत्रिलोकीक्रंदनं तपस्विनांभयावहमित्यन्वयः ॥ रावणस्मरणेनातिभीतचित्तानां देवानामुक्तौ तमित्यस्यपुनरुक्तिर्नदोषाय ॥ अत्रइंद्रादिदेवानां सपितामहानां
नियोजकत्वं विभोश्चनियोज्यत्वंनदोषः लीलात्वादित्यन्यत्रविस्तरः ॥ ३३ ॥